

فتواهای شرم اور قسمت 8

رستادن کنیز برای مهمان اشکالی ندارد:

مَسْأَلُهُ مَنْ أَحَلَّ قَرْجَ أُمِّهِ لِعَیْرِهِ ... قَالَ ابْنُ جُرَیجٍ وَأَخْبَرَنِي عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَجَاحٍ قَالَ كَانَ يُفَعِّلُ يُحِلُّ الرَّجُلُ وَلَيْدَتَهُ لِعُلامِهِ وَأَيْنِهِ وَأَخِيهِ وَتُحِلُّهَا الْمَرْأَةُ لِرَوْجِهَا . قَالَ عَطَاءُ وَمَا أَحَبُّ أَنْ يُفَعَّلَ وَمَا بَلَغَنِي عَنْ ثَبَّتٍ قَالَ وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّ الرَّجُلَ كَانَ يُرْسِلُ وَلَيْدَتِهِ إِلَى ضَيْفِهِ . قَالَ أَبُو مُحَمَّدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَهْدًا قَوْلُ وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ . وَقَالَ مَالِكٌ وَأَصْحَابُهُ لَا حَدَّ فِي ذَلِكَ أَصْلًا .

ابن حزم الظاهري، على بن أحمد بن سعيد ابومحمد (متوفای 456هـ)، المحلی، ج 11، ص 258، تحقیق: لجنة إحياء التراث العربی، ناشر: دار الآفاق الجدیده - بیروت.

عبد الرزاق عن بن جريج قال أخبرني عطاء قال كان يفعل يحل الرجل وليدته لعلامه وابنه وأخيه وابنه والمرأه لزوجها وما أحب أن يفعل ذلك وما بلغني عن ثبت وقد بلغني أن الرجل يرسل وليدته إلى ضيفه.

الصنعاني، ابوبكر عبد الرزاق بن همام (متوفای 211هـ)، المصنف، ج 7، ص 216، ح 12850، تحقيق حبيب الرحمن الأعظمی، ناشر: المكتب الإسلامی - بیروت، الطبعة: الثانية، 1403هـ.

هذا إسناد صحيح .

العسقلاني الشافعي، أحمد بن علي بن حجر ابوالفضل (متوفای 852هـ)، تعليق التعليق ج 5، ص 121، تحقيق : سعيد عبد الرحمن موسى القزقي، ناشر : المكتب الإسلامی، دار عمار - بیروت، عمان - الأردن، الطبعة : الأولى، 1405.

قَوْلُهُ رَوَى أَنَّ عَطَاءَ بْنَ أَبِي رَجَاحٍ كَانَ يُجَوِّزُ وَطَأً (((وطاء))) الْجَارِيَةَ الْمَرْهُونَةَ بِإِذْنِ مَالِكِهَا قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ نَا بْنُ جُرَیجٍ أَخْبَرَنِي عَطَاءُ قَالَ يُحِلُّ الرَّجُلُ وَلَيْدَتَهُ لِعُلامِهِ أَوْ أَيْنِهِ أَوْ أَخِيهِ أَوْ أَبِيهِ وَالْمَرْأَةُ لِرَوْجِهَا وَأَمَّا (((وما))) أَحَبُّ أَنْ يُفَعَّلَ ذَلِكَ وَمَا بَلَغَنِي عَنْ ثَبَّتٍ وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّ الرَّجُلَ يُرْسِلُ وَلَيْدَتَهُ إِلَى ضَيْفِهِ ثُمَّ رَوَى يَسْتَدِهِ عَنْ طَاوُسٍ أَنَّهُ قَالَ هُوَ أَحَلُّ مِنَ الطَّعَامِ فَإِنْ وَلَدَتْ قَوْلُهَا لِلَّذِي أُحِلَّتْ لَهُ وَهِيَ لِسَيِّدِهَا الْأَوَّلِ .

العسقلاني الشافعي، أحمد بن علي بن حجر ابوالفضل (متوفای 852هـ)، تلخيص الحبير في أحاديث الرافعي الكبير، ج 3، ص 37، تحقيق السيد عبد الله هاشم اليماني المدني، ناشر: - المدينه المنوره - 1384هـ - 1964م.

زن بی شوهری که حامله شده است، زنا نکرده است!

یکی از فتوای جالبی که فرقه شافعی‌ها داده‌اند این است که اگر زنی که شوهر ندارد، باردار شود، حد زده نمی‌شود و ثابت نمی‌شود که او زنا کرده است؛ حتی اگر هیچ دلیلی نتواند پیدا کند که کسی به زور این کار را انجام داده، حتی اگر نتواند ثابت کند که در زمان باردار شدن، شوهر داشته است!

الشافعیه : قالوا : عندهم روایتان : أظهرهما أنها لا يجب عليها الحد، وإن لم تأت في دعوى الاستكراه بأمارة تدل على صدقها، ولم تأت في دعوى الزوجية ببينة، لأن الحد لا يثبت إلا بشهود أو إقرار، ولم يثبت هنا، ولأن الحدود تسقط بالشبهات، وهذه شبهة، فمجرد الحمل لا يثبت به الحد، بل لا بد من الاعتراف، أو البينة.

شافعیه گفته‌اند: در نزد آن‌ها دو دسته روایت وجود دارد، روایت قوی‌تر این است که چنین زنی حد زده نمی‌شود؛ اگر چه نتواند دلیلی بر صدق گفتارش پیدا کند که این کار زورکی بوده است؛ اگر چه نتواند دلیل و شاهی پیدا کند که شوهر داشته است؛ چرا که حد جز با شاهد و اقرار ثابت نمی‌شود و در این مورد ثابت نشده است. و به دلیل این که حدود با شبهات ساقط می‌شود و در این جا شبهه وجود دارد؛ پس با مجرد باردار شدن، حد ثابت نمی‌شود؛ بلکه حتما نیاز به اعتراف و شاهد است.

الجزیری، عبد الرحمن، الفقه على المذاهب الأربعة، ص 1193، کتاب الحدود، ظهور الحمل على امرأه لا زوج لها، ناشر: دار ابن حزم - بيروت، الطبعة الأولى، طبق برنامه مکتبه شامله.

حالا این زن شافعی چطوری حامله شده، ما نمی‌دانیم، خودشون بهتر می‌دانند. شاید این بچه از آسمان مستقیم افتاده توی شکم طرف.

احتمالا این فتوا به خاطر توجیه کار مادر خود امام شافعی صادر شده باشد؛ چرا که خود امام شافعی چند سال بعد از مادرش به دنیا آمده و این مطلب را جز فضائل بی‌نظیر او دانسته‌اند که او صبرش بسیار زیاد بوده و چند سال در شکم مادرش شکیبائی به خرج داده و خارج نشده است.

ان شاء الله این مطلب را در یک پست جدا گانه بررسی خواهیم کرد. نزدیکی با جنازه، زنا محسوب نمی‌شود!

از دیدگاه اهل بیت علیهم السلام، هر گونه ارتباط جنسی با میت و جنازه، گناهی است زشت و از نظر حکم و حدود تفاوتی با زنده آن ندارد، تمام حدود و تعزیراتی که برای زنا و یا لواط با زنده در نظر گرفته شده، برای زنا و لواط با مرده نیز منظور خواهد شد و حتی به خاطر زشت‌تر بودن این عمل، یک تعزیر اضافی نیز با نظر قاضی و حاکم اجرا می‌شود.

با نزدیکی از پشت، مهریه واجب نمی‌شود!

بزرگان اهل سنت فتوا داده‌اند که: اگر مردی با زنی ازدواج کند؛ اما به جای نزدیکی از جلو، از پشت با او نزدیکی نماید، دادن مهریه واجب نمی‌شود و زن حق طلب کردن مهریه خود را ندارد!!!

ابومحمد مقدسی حنبلی می‌نویسد:

ولا يجب المهر بالوطء في الدبر ولا اللواط لأنه لا منفعة فيه متقومه في الشرع بخلاف الفرج.

با نزدیکی از پشت و همچنین لواط (با مرد) مهریه واجب نمی‌شود؛ زیرا در شریعت فایده‌ای برای این کار تعیین نشده است؛ بر خلاف نزدیکی از جلو.

المقدسی الحنبلی، ابومحمد عبد الله بن أحمد بن قدامة (متوفای 620هـ)، الکافی فی فقه الإمام المجل أحمد بن حنبل، ج 3، ص 115، ناشر: المكتب الاسلامی - بیروت.

ابوالفرج مقدسی حنبلی نیز می‌نویسد:

(فصل) ولا يجب المهر بالوطئ في الدبر ولا اللواط لان الشرع لم يرد ببدله ولا هو إتلاف لشيء فأشبهه القبلة والوطئ دون الفرج، وقال في المحرر يجب بوطئ المرأة في الدبر كالوطئ في القبل والاول أولى لانه ليس بسبب للبضعه أشبه اللواط.

فصل: با نزدیکی در پشت و لواط (با مرد) مهریه واجب نمی‌شود؛ زیرا شریعت برای آن عوضی تعیین نکرده است و چیزی را هم تلف نمی‌کند (همانند نزدیکی از جلو نیست که بکارت را از بین می‌برد)؛ پس همانند نزدیکی در بیرون فرج است. نویسنده محرر گفته است که با نزدیکی از پشت مهریه واجب می‌شود؛ همانند نزدیکی از جلو؛ ولی دیدگاه اول (عدم وجوب مهریه) بهتر است؛ زیرا ...

المقدسی الحنبلی، شمس الدین أبی الفرج عبد الرحمن بن محمد بن أحمد بن قدامة (متوفای 682هـ)، الشرح الكبير على متن المقنع، ج 8، ص 99، ناشر: دار الكتاب العربي للنشر والتوزيع - بیروت.

ابن قیم الجوزیه، شاگرد ویژه ابن تیمیه نیز می‌نویسد:

وقال أبو محمد في المغني ولا يجب المهر بالوطء في الدبر ولا اللواط لأن الشرع لم يرد ببدله ولا هو إتلاف لشيء فأشبهه القبلة والوطء دون الفرج وهذا القول هو الصواب قطعاً فإن هذا الفعل لم يجعل له الشارع قيمة أصلاً ولا قدر له مهراً بوجه من الوجوه وقياسه على وطء الفرج من أفسد القياس ولازم من قاله إيجاب المهر لمن فعلت به اللوطيه من الذكور وهذا لم يقل به أحد ألبته.

ابومحمد در کتاب المغنی گفته است: «با نزدیکی در پشت و لواط (با مرد) مهریه واجب نمی‌شود؛ زیرا شریعت برای آن عوضی تعیین نکرده است و چیزی را هم تلف نمی‌کند (همانند نزدیکی از جلو نیست که بکارت را از بین می‌برد)؛ پس همانند نزدیکی در بیرون فرج است» این دیدگاه، قطعاً دیدگاه درستی است؛ چرا که شارع به هیچ وجهی از وجوه برای انجام این کار، قیمتی قرار نداده و مهریه‌ای برای آن تعیین نکرده است، و قیاس آن با نزدیکی از جلو از فاسدترین قیاس‌ها است؛ زیرا کسی که چنین سخنی گفته است، باید برای کسی که با مردی لواط می‌کند نیز مهریه‌ای واجب کند؛ و چنین مطلبی را هیچ کسی نگفته است.

الزرعی الدمشقی الحنبلی، شمس الدین ابو عبد الله محمد بن ابی بکر ایوب (مشهور به ابن القيم الجوزیه) (متوفای 751هـ)، زاد المعاد فی هدی خیر العباد، ج 5، ص 777، تحقیق: شعیب الأرناؤوط - عبد القادر الأرناؤوط، ناشر: مؤسسه الرساله - مکتبه المنار الإسلامیه - بیروت - الكويت، الطبعة: الرابعه عشر، 1407هـ - 1986م

و محمد بن مفلح مقدسی حنبلی می‌نویسد:

(مسأله الأولى 40) اذا وطئ فی الدبر فهل یجب به مهر أم لا أطلق الخلاف وأطلقه فی التجرید العنايه .

(احدهما) لا یجب وهو الصحیح اختاره الشیخ الموفق والشارح وبه قطع فی المغنی والکافی وشرح ابن رزین و غیرهم وقدمه فی الرعايتين والشرح والحاوی الصغیر و غیرهم

(والوجه الثانی) هو کالوطء فی القبل قطع به فی المحرر .

مسأله اول: اگر کسی با زنش از پشت نزدیکی کند، آیا دادن مهریه واجب می‌شود یا خیر؟ در این باره دو دیدگاه وجود دارد:

دیدگاه اول: دادن مهریه واجب نیست، این دیدگاه صحیح است، شیخ موفق و شارح همین دیدگاه را پذیرفته‌اند، در کتاب مغنی و کتاب کافی و شرح ابن رزین و دیگر کتاب‌ها و ... همین دیدگاه را به عنوان نظر قطعی انتخاب کرده‌اند.

نظر دوم این است که همانند نزدیکی از جلو است، صاحب محرر این دیدگاه را پذیرفته است .

المقدسی الحنبلی، شمس الدین أبو عبد الله محمد بن مفلح (متوفای 762هـ)، الفروع وتصحیح الفروع، ج 5، ص 224، تحقیق: أبو الزهراء حازم القاضی، ناشر: دار الکتب العلمیه - بیروت، الطبعة: الأولى، 1418هـ.

مرداوی مقدسی حنبلی می‌نویسد:

قَائِدُهُ لَوْ أَكْرَهَهَا وَوَطَّئَهَا فِي الدُّبْرِ قَلَا مَهْرَ عَلَى الصَّحِيحِ مِنَ الْمَذْهَبِ اخْتَارَهُ الْمُصَنِّفُ وَالشَّارِحُ.

فایده : اگر کسی زنش را مجبور به نزدیکی از پشت کند، طبق دیدگاه صحیح مذهب ما، دادن مهریه واجب نمی‌شود، این دیدگاه را مصنف و شارح آن پذیرفته‌اند .

المرداوی المقدسی الحنبلی، علاء الدین أبو الحسن علی بن سلیمان بن احمد بن محمد (متوفای 885 هـ)، الإنصاف فی معرفه الراجح من الخلاف علی مذهب الإمام أحمد بن حنبل، ج 8، ص 307، تحقیق : محمد حامد الفقی، ناشر : دار إحياء التراث العربی - بیروت.

ابن عابدین حنفی نیز در حاشیه خود بر در المختار می‌نویسد:

قوله (فی القبل) فلو فی الدبر لا یلزمه مهر لأنه لیس بمحل النسل كما فی الخلاصه والقیه فلا یجب بالمس والتقبیل بشهوه شیء بالأولی كما صرحوا به أيضا.

این گفته مؤلف: که باید نزدیکی از جلو باشد، به این معنا است که اگر کسی از پشت با همسرش نزدیکی کند، دادن مهریه واجب نمی‌شود؛ زیرا آن جا محل تولید نسل نیست. این نظریه در کتاب الخلاصه و قیة نیز آمده است؛ پس با دست زدن، بوسیدن یا شهوت، به طریق اولی چیزی واجب نمی‌شود؛ چنانچه به این مطلب نیز تصریح کرده‌اند.

ابن عابدین الحنفی، محمد أمین بن عمر (متوفای 1252 هـ)، حاشیه رد المختار علی الدر المختار شرح تنویر الأبصار فقه أبو حنیفه، ج 3، ص 132، ناشر : دار الفكر للطباعة والنشر. - بیروت. - 1421 هـ - 2000 م.

هرچند که این فتوا در دیگر کتاب‌های اهل سنت نیز یافت می‌شود؛ اما به جهت اختصار به همین اندازه اکتفا می‌کنیم.

با وجود این فتوا، مردان سنی و به ویژه حنبلی‌ها اگر مهریه زنشان زیاد بود و توان پرداختش را نداشتند، حتی به زور می‌توانند با زن خود از پشت نزدیکی کنند، خیالشان راحت، مهریه‌ای واجب نمی‌شود.

بی‌چاره زن‌های سنی که هم باید فشار این عمل را تحمل کنند و هم چیزی گیرشان نیاد!!!

339 - محمد بن مفلح المفتی شمس الدین المقدسی الحنبلی شاب دین عالم له عمل ونظم من رجال السنن والاسماء وسمع وکتب وتقدم وناظر مولده سنه بضع وسبعمائ

معجم محدثى الذهبى، اسم المؤلف: شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان الذهبى
الوفاه: 748هـ، دار النشر: دار الكتب العلميه - بيروت - لبنان - 1413هـ - 1993م،
الطبعه: الأولى، تحقيق: د روجيه عبد الرحمن السويفى

معجم الذهبى ج1، ص178

v